

வள்ளலாரின் பிரபஞ்ச சிந்தனைகள்

முனைவர் க. சாந்தி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
வேல்ஸ் பல்கலைக்கழகம், பக்கலாமை, சென்னை - 117

முன்னுரை

இறையருள் தாங்கிய வள்ளல் பெருமான் 1823-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15-
தேதி அவதரித்தார். தமிழுக்குத் தொண்டு செய்து தமிழால் பெருமை பெற்றவர் பாவாணர்.
'உள்ளத்திலே ஒளியுண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாய்' என்ற பைந்தமிழ்த் தேர்ப்பாசல்
பாரதியின் கூற்றுக்கேற்ப, இனிய முறையில், எளிய நடையில், ஆன்மிகக் கார்த்திகை
அகிலத்துக்கு வழங்கியவர் திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் என்பதில் ஐயமில்லை. பத்தி
இலக்கியச் சூழலில் 19-ம் நூற்றாண்டில் ஆன்மிக மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர்
திருவருட்பிரகாச வள்ளலார். இவர் வெறும் சமயகுருவாகவோ, தமிழ்ப்புலவராகவோ
இல்லாமல் சமூகத்தில் அக்கறை கொண்ட மனித நேயமிக்கமகானாகவே வாழ்ந்தார்,
பேசினார், பாடினார்.

விஞ்ஞானமும் மெய்ஞானமும் இரண்டறக் கலந்து ஆன்மிக உலகிற்கு அண்
சேர்ப்பது மட்டுமின்றி இவ்வுலகையும் இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. பிரபஞ்ச
தோற்றங்கள் பற்றி அறியும் பொருட்டே, மனிதனிடம் ஆறாவது அறிவான பகுத்தறிவும்
சிந்தனையாற்றல் அமைந்திருக்கின்றது. மெய், வாய், மூக்கு, கண், காது என்னும்
ஐம்பொறிகள் மூலம் தோற்றப் பொருட்களை உணர்வது ஐந்தறிவு. புலன்கள் மூலம்
உணரப்பெறும் பொருட்களுக்கு மூலமான மனம், காந்தம், விண், மெய்ப்பொருள்
இவற்றை அறியக் கூடிய அறிவுதான் ஆறாவது அறிவாகும். இவ்வறிவைக் கொண்டு
கண்டறியப்பட்ட பிரபஞ்ச தோற்றம் பற்றிய வள்ளலாரின் கருத்துக்களை இக்கட்டுரை
எடுத்துரைக்கிறது.

வள்ளலாரின் அணு பற்றிய சிந்தனை

பூமியைத் தவிர, மற்ற அண்டங்களில் உயிர்கள் வாழ்கின்றனவா? என்பதை
அறிவியல் அறிஞர்கள் பல்லாண்டுகளாக ஆராய்ச்சி செய்து, சில அடிப்படை நிலைகள்

இருந்தால், இந்தக் கோடிக்கணக்கான அண்டங்கள் பலவற்றில் உயிர்கள் வாழ்வது உறுதி என்பதை கண்டறிந்துள்ளனர். ஆனால், வள்ளலார் பல்வாண்டுகளுக்கு முன்னரே,

"அண்டவகை எவ்வளவோ அவ்வளவும் அவற்றில் அமைந்தவுயிர் எவ்வளவோ அவ்வளவும்" (ஆறாம் திரு :37:15)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு, வள்ளலார் எவ்வித ஆராய்ச்சியும் செய்யாமல், வெளிகளில் உயிர்கள் வாழ்வதை விளக்கியுள்ளமை, அவரது அறிவியல் அண்டவகைகளை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. வள்ளலாரின் இக்கருத்தினை உறுதிப்படுத்தும் வேதாயில் வேதாத்திரி மகரிசியும்,

"ஆதியெனும் பரம்பொருள் மெய்யெழுச்சி பெற்று அணுவென்ற உயிராகி அணுக்கள் கூடி மோதியிணைந்து இயங்குகின்ற நிலைமைக் கேற்ப மூலகங்கள் பலவாகி அவையிணைந்து பேதித்த அண்டகோடிகளாய் மற்றும் பிறப்பு இறப்பிடை உணர்தலியக்கமாகி" (வேதாத்திரி மகரிசி)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கூற்றினால், சுத்த வெளி என்ற பரம்பொருள் எழுச்சி அடைவதால் அணுக்கள் தோன்றுகின்றன என்பதையும் இந்த அணுக்களே பிரபஞ்ச பரிணாம வளர்ச்சியின் மூலமாகவும், பரிணாம உயிர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கியாகவும் செயல்படுகின்றது என்பது தெளிவுப் படுத்தப்படுகின்றது.

வள்ளலார் தான் கண்டறிந்து கடைப்பிடித்த அருள் நெறி மீது அளவற்ற பற்று கொண்டவர். இந்த அருள் நெறியே இவ்வுலகினை இயக்குகின்றது என்பதை,

"அருளிலாது அணுவும் அசைந்திடாது அருள் நலம் பரவுகென்று அறைந்த மெய்ச்சிவமே" (ஆறாம் திரு :65:16)

என்றும், "அடுக்கியபேர் அண்டம் எலாம் அணுக்கள் என விரிந்த அம்மே என் அப்பாஎன் ஐயா என் அரசே" (ஆறாம் திரு :68:6)

என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இக்கூற்றினையே திருவிளையாடற் புராணத்தில் பரஞ்சோதியார் குறிப்பிடுகையில்

"அண்டங்கள் எல்லாம் அணுவாக அணுக்கள் எல்லாம் அண்டங்களாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயினானும்" (திருவிளையாடற் புராணம் : 1)

என்கிறார். எனவே, இவ்வுலகில் அணுவை விடப்பெரியதும், சிறியதும் வேறெதுவும் இல்லை என்பதை நாம் உணரலாம். இந்த சிறிய அணுதான் அகிலத்தோற்றங்களுக்கும் அடிப்படை ஆகும். அணுவைக் கடத்து நாம் வேறெதுவும் இவ்வுலகத் தோற்றங்களுக்கான காரணங்களை ஆராய இயலாது என்பது திண்ணம்.

வள்ளலாரின் அணுக்கள் பற்றிய அறிவாற்றல் ஜாண்டாட்டன் என்ற அறிஞரின் கருத்துடன் ஒப்பு நோக்குதற்குரியது. இதனை, "பொருள் கிடைத்து உருவாகும் மிகச்சிறிய மூலகத்தின் அணு அணு சிறியதாக இருப்பினும் அம்மூலகத்தின் எல்லாத் தன்மைகளையும் அது பெற்றுள்ளது என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

இங்கு, மிக நுண்ணிய அணுவே பிரபஞ்சம் முழுமைக்குமான மூல காரணி என்பதை அறிவியல் அறிஞர்களும் ஏற்றுக் கொண்டதை இக்கூற்று தெளிவாக்குகின்றது. வள்ளலார் அணு என்பதை 'விண்' என்றே பல இடங்களில் குறிப்பிடுவதைக் காணமுடிகின்றது. சூரிய, சந்திர மண்டலங்கள், நட்சத்திரங்கள் போன்றவை அனைத்தும் விண்ணைத் தொகுப்பு என்றும், இவை அண்ட வெளிக்குள் அடங்குவது என்றும் குறிப்பிடுவதை

"விண்ணெலாம் கலந்த வெளியில் ஆனந்தம்"
(ஆறாம் திரு :65:4)

என்று அருட்பா உணர்த்துகிறது.

ஐம்பூதங்கள் தோற்றம்

இந்த உலகமானது நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி என்னும் ஐம்பூதங்களின் தொகுப்பினால் தோன்றியவை என்றும், விண்ணும் சுத்த வெளியும் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் சேர்ந்து ஐம்பூதங்கள் உண்டாகிறது என்பதை வள்ளலார் குறிப்பிடுகையில்,

"மண்ணில் ஐந்தியல் வகுத்ததில் பல்பயன்
அண்உற வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
நீரிடை நான்கியல் நிலவுவித்து அதில் பல
ஆர்தர வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
தீயிடை மூவியல் செறிவித்து அதிற்பல
ஆய்வகை அமைத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
காற்றிடை ஈரியல் காட்டி அதிற்பல
ஆற்றவும் வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
வெளியிடை ஒன்றே விரித்து அதிற்பல
அளிஉற வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி "

(ஆறாம் திரு :65:377 வரி)

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சுந்த வெளியில் விண் 5. 95 ல் விகிதத்தில் சேரும் பொழுது, மண்ணும் 4. 96 விகிதத்தில் சேரும் பொழுது, நீரும் 3. 97 விகிதத்தில் சேரும்பொழுது, நெருப்பும் 2. 98 விகிதத்தில் சேரும் பொழுது, காற்றும் 1. 99 விகிதத்தில் சேரும் பொழுது, வானும் தோன்றுகின்றன. வள்ளலாரின் இக்கூற்றுக்கு அரண் சேர்க்கும் வகையில்

"பாரிடை ஐந்தாய்ப்பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய்நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்திகழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியினை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியினை ஒன்றாய் வினோத்தாய் போற்றி"

(திருப்போற்றி திருவாகவக: 4)

என்ற மாணிக்கவாசகரின் பாடலும்

"வினோகாற்று வெப்பம் நீர் நிலம் ஊந்தான
வேறுபட்ட அடர்த்திநிலை இயக்கங்கள் குள்
வினோனோதான் ஊந்துக்கும் உயிர் வித்தாகும்"

(வேதாத்திரி மகரிசி)

என்ற வேதாத்திரி மகரிசியின் பாடலும் அமைகின்றது. பேற்கண்ட ஐம்பூதங்களின்
தன்மையை, அதன் நூட்பத்தை புறந்தமிழர்களும் அறிந்து கைத்துள்ளாமையை,

"மண் திணிந்த நிலனும் நிலம்
எந்திய விகம்பும் விகம்பு
தைவரு வனியும்
வளித்தலை இய தீயும்"

(புறநானூற்று: 2)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலால் அறியலாம். அணுக்கள் செறிந்த நிலமும்,
அந்நிலத்தில் உயர்ந்தோங்கியுள்ள விகம்பும், அந்த விகம்பில் உலகக் கடைய காற்றும்,
அக்காற்றால் உண்டாகும் தீயும், அந்தத் தீயுடன் மாறுபட்ட தன்மையுடைய நீரும்
என்றெல்லாம் குறிப்பிடுவது, நம் முன்னோர்கள் நுண்மான் நுழைபுலன் அறிவு நிரம்பப்
பெற்றிருந்ததை புலப்படுத்துகின்றது. தொல்காப்பியரும் ஐம்பூதம் பற்றி குறிப்பிடுகையில்

"நிலம் தீ நீர் வளி விகம்போடைந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம்"

(தொல்காப்பியம், பொருளா: 635)

என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

வினத்தத்துவம்

விண்ணின் தற்சுழற்சியின்றி பொருள்கள் இயங்காது என உணர்ந்த வள்ளலார்,
விண்ணின் இயக்கம் குறித்து எடுத்துரைக்கும் விதமாக,

"விண்ணினுள் விண்ணாய் விண்ணு விண்ணாய்
அண்ணி நிறைந்த அருட் பெருஞ்ஜோதி
விண் உறு விண்ணாய் விண்ணிலை விண்ணாய்
அண்ணி வயங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி"

(ஆறாம் திரு : 65:335 வரி)

என்கிறார். இப்பாடலின் மூலம், ஓர் அணுவை நாம் ஆராய்ந்து அதன்
உண்மையை அறியும் பொழுது, அவ்வணுவிற்கு அகம், புறம், இடைநிலை ஆகிய
மூலக்கூறுகள் உள்ளன என்பது தெரியவருகிறது. 'விண்' என்னும் அணுவின் அகமாக,
புறமாக, இடைநிலையாக விளங்குவது எது எனில் அருட்பெருஞ்ஜோதிதான் என்பதை
வள்ளலார் குறிப்பிடுவதைக் காணமுடிகிறது. சுத்த வெளி முழுதும் நீக்கமற நிறைந்து
காணப்படும் விண் அணுக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அருட்பெருஞ்ஜோதியின் விளக்கமும்

செயலும் ஆதிமுதலே இருந்து வருவது உணரப்படுகின்றது. மேலும், 'விண்' தத்துவமானது நமது உடலில் 'உயிராக' இயங்குவதையும் அறிய நேரிடுகின்றது.

காற்றுத் தத்துவம்

காற்றின் சக்தியாயும், அகம் புறமாகிய இடையுறு இயக்கமாகவும் விளங்குவது அருட்பெருஞ்ஜோதிதான் என்பதனை வள்ளலார், குறிப்பிடும் பொழுது

"காற்றினுட்காற்றாய் காற்றிடைக் காற்றாய்
ஆற்றலின் ஒங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி
காற்று காற்றாய்க் கானிலைக் காற்றாய்
ஆற்ற விளங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி " (ஆறாம் திரு : 65:341 வரி)

என்கிறார். விண்ணானுவானது அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் இடையில் இயக்க ஆற்றல் களமாயிருந்து சிற்றசைவை தோற்றுவிக்கின்றது. அந்த அசைவின் இயக்கம்தான் காற்றின் விளைவுகளுக்கு காரணியாக அமைகின்றது. அருட்பெருஞ்ஜோதியின் இயக்கத்தால் வெளிப்பட்டு விளங்கும் காற்றானது, வான்வெளி முழுதும் நிரம்பி யுள்ள உண்மையை நாம் அறியலாம். இந்த காற்று தத்துவமானது, மனித உடலில் சுவாசிக்கும் மூச்சுக் காற்றாக இயங்கி மனிதனை உயிர்வாழச் செய்கின்றது.

நெருப்புத் தத்துவம்

அணுக்களை நாம் பிளந்தும், சிதைத்தும், இணைத்தும் சோதனைக்கு உட்படுத்தும் பொழுது தீயினை உண்டாக்கும் தோற்று வாயாக இருப்பது அருட்பெருஞ்ஜோதிதான். மனிதனின் முதற் கண்டுப்பிடிப்பு நெருப்பு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நெருப்புத் தத்துவமானது மனித உடலில் வெப்ப ஒட்டமாக இயங்கி, மனிதனின் உடல் வெப்ப நிலையை சீராக்குகின்றது. நெருப்புப் பற்றி வள்ளலார்,

"அனலினுள் அனலாய் அனல் நடு அனலாய்
அனல் உற விளங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி
அனல் உறும் அனலாய் அனல்நிலை அனலாய்
அனல் உற வயங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி"

(ஆறாம் திரு : 65:345 வரி)

என்ற அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் வரிகளில் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

நீர்த் தத்துவம்

"புனலினுள் புனலாய்ப் புனலிடைப் புனலாய்
அனை என வயங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி
புனலுறு புனலாய்ப் புனல் நிலைப்புனலாய்
அனை எனப் பெருகும் அருட்பெருஞ்ஜோதி "

(ஆறாம் திரு : 65:349 வரி)

என்று வள்ளலார், நிலத்தினில் 71 சதவீதம் அளவு பரந்து விரிந்து காணப்படும் நீர் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். அனைத்து இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் காற்றில் மிக நுண்ணிய அளவில் நீர் அணுக்கள் உண்டு என்பதும், அந்த நீரணுவின் அகத்தே

மயக்கமடைந்திருந்த இவ்வ அணுநிலை உண்டு என்பதும் அறிவிப்பதென்று இவ்வாறான நிலைமையிலிருந்து வெளிப்படுத்தும் நீர்ச்சத்துதான் நீராணியாக விளங்குகின்றது என்பதும், இதுவே திருக்கு 'அணையாக' விளங்குகின்றது என்றும் வள்ளலார் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். இத்த நீர்க் தத்துவமானது மனிதருக்குள்ளே இரத்தஒட்டமாக இயங்குவதுடன், இரத்த ஒட்டத்தை சீரமைக்கவும் செய்கின்றது.

நிலத்தத்துவம்

உலகில் 29 சதவீதமாக பரந்த விரிந்து இருக்கும் நிலத்தத்துவம் பற்றி வள்ளலார் குறிப்பிடுகையில்,

"புவியின் உட்புவியாய்ப் புவிநடுப் புவியாய்
அவைதர வயங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி
புவியறு புவியாய்ப் புவிநிலைப் புவியாய்
அவைகொள விரிந்த அருட்பெருஞ்ஜோதி "

(ஆறாம் திரு :65:353 வரி)

என்கிறார். புவியின் அனைத்து புறங்களிலும் சூழ்ந்துள்ள இந்திலவுலகை இயக்கிக்கொண்டிருப்பது அருட்பெருஞ்ஜோதிதான். உயிரினம் வாழ்வதற்கான தகவமைப்பைப் பெற்று, இவ்வுலகை முறையாய் இயக்கிக்கொண்டிருப்பதனாலேயே 'புவிநிலை' என்று வள்ளலார் குறிப்பிடுவதைக் காணமுடிகின்றது. இந்த நிலத் தத்துவமானது மக்கள் வாழ்வில் பரு உடலாக வடிவெடுத்திருக்கின்றது.

எனவே, இத்தகு அருட்பெருஞ்ஜோதியைப் போற்றி வாழ்தலே மானுட இனத்திற்கு சிறப்பைத்தருவதாகும். ஏனெனில், ஐம்பூதங்கள் எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்தும், மனித உடலில் இரண்டறக் கலந்தும், நம்மையும் உலக உயிர்களையும் இயக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அருட்பெருஞ்ஜோதியின் மகிமையை உணர்ந்த வள்ளலார் "ஆண்டவர் ஒருவரே அவரே அருட்பெருஞ்ஜோதியானவர்" என்றும்,

"அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப் பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி "

(ஆறாம் திரு :65:357 வரி)

என்றும் போற்றுகிறார்.

தொகுப்புரை

பரம்பொருள் எழுச்சி அடைவதால் அணுக்கள் தோன்றுகின்றன. இந்த அணுக்கள் பிரபஞ்சபரிணாம உயிர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கியாக செயல்படுகின்றன. உலகமானது ஐம்பூதங்களின் தொகுப்பினால் தோன்றியது என்று வள்ளலார் கூறுவது அவரின் தொன்மைக் கால அறிவியல் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றது. விண் என்னும் அணுவின் அகம், புறம், இடைநிலையாக விளங்குவது, அருட்பெருஞ்ஜோதிதான் என்று வள்ளலார் கூறுவது, அவரின் அறிவியல் தளத்தில் அமைந்த ஆன்மீகச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றது. நிலமானது உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கான தகவமைப்பைப் பெற்று முறையாய் இயங்குவதனாலேயே, இவ்வுலகம் நிலைத்த தன்மையைப் பெற்றுள்ளது.